

Geschillenkamer

Beslissing 40/2026 van 25 februari 2026

Dossiernummer : DOS-2025-03233

Betreft : Het vermeende delen van een psychotherapeutisch verslag van een minderjarig kind met de ex-partner

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals goedgekeurd door het Directiecomité op 25 april 2024 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 31 mei 2024;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X , hierna “de klager”; en

De verweerder: Y , hierna “de verweerder”.

I. Feiten en procedure

1. Op 14 augustus 2025 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de GBA") tegen de verweerder. Het voorwerp van de klacht betreft het vermeende delen van een psychotherapeutisch verslag van een minderjarig kind met de ex-partner van de man van de klager.

In juni 2025 gaan de man van de klager (hierna "vader"), zijn ex-partner en hun zoon op consult bij de verweerder (psychotherapeut) in verband met een gezamenlijke vraag tot verbetering van de verblijfsregeling van hun minderjarige zoon. De consulten met de verweerder zouden telkens met beide ouders worden doorgenomen, met het oog op de verbetering van het traject van de zoon.

Op 3 juli 2025 stuurt de verweerder de inhoudelijke samenvatting van de consulten van de maand juni naar de ex-partner. Dit verslag bevat niet enkel observaties over de zoon, maar ook over de dynamiek tussen zoon en vader en bevat een waarneming over hoe de vader zich gedraagt in het bijzijn van de zoon.

Op 4 juli 2025 stuurt de klager een klachtenbrief naar de verweerder waarin ze vraagt dat de verweerder haar een schriftelijke uitleg bezorgt over wat er in het dossier van de zoon staat en wat er schriftelijk en mondeling met de ex-partner wordt gedeeld. Daarnaast eist de klager om een formele erkenning van fout en dat de verweerder haar moet informeren over stappen die ze zal zetten om de vermeende fout recht te zetten.

Op 15 juli 2025 antwoordt de verweerder dat ze geen gegevens kan delen met de klager, aangezien zij niet rechtstreeks betrokken is bij de gesprekken.

Op 29 juli 2025 stuurt de klager een tweede klachtenbrief (evenwel gedateerd op 24 juli 2025) naar de verweerder, waarin ze met formele toestemming van de vader dezelfde vragen stelt als in de brief van 4 juli 2025 en bijkomend dat de persoonsgegevens van de vader worden verwijderd.

Op 6 augustus 2025 antwoordt de verweerder op de klachtenbrief van de klager. Ze vermeldt dat de verslagen bestaan uit observaties, waarnemingen en de inhoud van de gevoerde gesprekken met alle betrokkenen om het mogelijk te maken deze sessies door te nemen met beide ouders. Dit bestaat volgens de verweerder uit louter een "professionele samenvatting van het traject en de beleving van het kind". Daarnaast stelt de verweerder dat ze geen bijzondere categorie van persoonsgegevens van de vader heeft opgenomen in haar verslag en dat het verslag strikt bestaat uit de noodzakelijke verslaggeving binnen de gezinstherapeutische context.

2. Op 20 augustus 2025 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG en op 20 augustus 2025 wordt de klager hiervan op de hoogte gesteld overeenkomstig artikel 61 WOG.
3. Op 20 augustus 2025 wordt de Geschillenkamer gevat op grond van artikel 92, 1° van de WOG.

II. Motivering

4. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, § 1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
5. Wanneer een klacht geseponeerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
  - een technische sepot uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een sanctie kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
  - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de GBA, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².
6. In het geval op meer dan één grond wordt geseponeerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.
7. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht, op grond van één sepotgrond. Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde:
  - “De klacht is kennelijk ongegrond.”⁴

---

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p. 18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponeerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴ *Ibid.* Sepotgrond A.2, p.5.

8. Alvorens de bespreking van de vermeende schendingen wordt de aard van de persoonsgegevens waarop deze klacht betrekking heeft gekaderd. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder een beoefenaar van een gezondheidszorgberoep is, waardoor de door haar verleende diensten deel uitmaken van de gezondheidszorg.⁵ Daarnaast stelt de Geschillenkamer, aan de hand van het bijgevoegd bewijsmateriaal, vast dat de zoon als patiënt wordt gezien in het kader van de uitoefening van het gezondheidszorgberoep van de verweerder. De persoonsgegevens die worden verwerkt binnen deze relatie, zouden als gevolg deel uit maken van het patiëntendossier van de zoon. Hieruit volgt dat beide ouders als vertegenwoordiger van het minderjarig kind zouden optreden in verband met de therapeutische relatie tussen de verweerder en de zoon.⁶
9. Het onderwerp van de klacht betreft een vermeende inbreuk op de artikelen 5; 6; 9; 13; 14 en 17 van de AVG in verband met de persoonsgegevens van de vader. De Geschillenkamer stelt aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal dat deze artikelen niet geschonden werden door de verweerder.
10. Ten eerste stelt de klager dat er geen rechtmatige grondslag van verwerking is.⁷ Uit het bijgevoegde bewijsmateriaal blijkt dat beide ouders in samenspraak besloten de sessies van de verweerder te volgen in verband met het verbeteren van de verblijfsregeling tussen hen en hun zoon. Door het vermeende aangaan van een therapeutische relatie ten voordele van hun zoon ontstaat er een wettelijke verplichting tot persoonsgegevensverwerking voor de verweerder.⁸ Zij is gehouden tot het bijhouden van een gedetailleerd patiëntendossier dat alle informatie mag bevatten om tot een betere en kwalitatievere gezondheidszorg te komen en dat haar in staat zou kunnen stellen een volledig beeld van de situatie van de patiënt te vormen.⁹ Hieruit blijkt dat de verweerder *prima facie* beschrijvingen van de vader aan het patiëntendossier van de zoon mag toevoegen aangezien zij stelt dat deze tot doel hebben het beter begrijpen van de interne dynamieken en bijgevolg het helpen verbeteren van de relatie tussen de vader en zoon.
11. Ten tweede stelt de klager dat de persoonsgegevens van de vader opgenomen in het verslag deel uitmaken van de bijzondere categorie van persoonsgegevens en dat deze zonder uitzondering op het verwerkingsverbod werden verwerkt.¹⁰ De Geschillenkamer stelt echter vast dat de persoonsgegevens van de vader opgenomen in het verslag *prima*

---

⁵ Arts. 3, §1; 68/1 en 68/2 gec. wet 10 mei 2015 Betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen, BS 18 juni 2015. Hierna “Wet Gezondheidszorgberoepen”.

⁶ Art. 2.8 Wet 22 augustus 2002 Betreffende de rechten van de patiënt, BS 26 september 2002. Hierna “Wet Patiëntenrechten”.

⁷ Arts. 5-6 AVG.

⁸ Art. 33 Wet 22 april 2019 Inzake de kwaliteitsvolle praktijkvoering in de gezondheidszorg, BS 14 mei 2019. Hierna “Kwaliteitswet”.

⁹ Wetsontwerp inzake de kwaliteitsvolle praktijkvoering in de gezondheidszorg BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS, 21 december 2018, nr. 54-3441/001, 45.

¹⁰ Art. 9 AVG.

facie niet onder deze noemer geplaatst kunnen worden. Persoonsgegevens over de gezondheid hebben betrekking op de gezondheidstoestand van een betrokkene zowel met betrekking tot de lichamelijke als de geestelijke gezondheidstoestand.¹¹ De Geschillenkamer kan aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal niet vaststellen dat er persoonsgegevens over de gezondheid van de vader werden verwerkt, bijgevolg zou er geen uitzonderingsgrond nodig zijn om deze persoonsgegevens te verwerken in de context van de gezinstherapie.

12. Ten derde wordt een schending van de informatieplicht aangeklaagd. De vader stelt dat de verweerder hem niet heeft ingelicht over het feit dat de verslagen met de ex-partner gedeeld zouden worden.¹² De verweerder stelt echter dat dit duidelijk werd gemaakt tijdens de consulten met beide ouders. Bijkomend zouden beide ouders vertegenwoordiger van de zoon zijn aan de hand van de Wet Patiëntenrechten, waardoor zij beide in principe geïnformeerd moeten worden aan de hand van de voornoemde wet.¹³ Daarnaast stelt de klager dat er geen informatie werd verstrekt in verband met het bekomen van persoonsgegevens die niet rechtstreeks door de betrokkene zijn vrijgegeven.¹⁴ De Geschillenkamer stelt vast dat het niet mogelijk is om een schending van vernoemde principes vast te stellen aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal.
13. Ten vierde wordt een mogelijke schending van het recht op vergetelheid aangeklaagd. De klager heeft de verweerder verzocht de persoonsgegevens van de vader te verwijderen, omdat hij nooit toestemming gegeven zou hebben om zijn gegevens te laten verwerken.¹⁵ De Geschillenkamer stelt dat de verweerder gebonden zou zijn door een wettelijke verplichting om de gegevens te bewaren binnen het patiëntendossier van de zoon. Het recht op vergetelheid is geen absoluut recht en bijgevolg stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder gebonden is door de wettelijke verplichting de gegevens voor minstens dertig jaar te bewaren, waarop in principe geen uitzonderingen bestaan, tenzij het zonder twijfel over persoonsgegevens gaan die met zekerheid geen verband hebben met de kwaliteit van de verleende en de te verlenen zorg, wat *in casu* niet door de Geschillenkamer kan worden vastgelegd.¹⁶
14. Gezien de verweerder een wettelijke verplichting zou hebben om de persoonsgegevens te verwerken, de persoonsgegevens van de vader op zich geen bijzondere categorie van persoonsgegevens zouden zijn, er aan de hand van het bijgevoegde bewijsmateriaal blijkt dat beide ouders optreden als vertegenwoordiger van de minderjarige zoon, en gezien het

---

¹¹ Art. 4.15 AVG.

¹² Art. 13.1.e) AVG.

¹³ Arts. 2.8 en 7 Wet Patiënten Rechten.

¹⁴ Art. 14 AVG.

¹⁵ Art. 17.1.b) AVG.

¹⁶ Art. 17.3.c) en art 35 Kwaliteitswet.

recht op vergetelheid niet lijkt op te wegen tegen de wettelijke verplichting van het bijhouden van het dossier door de verweerder, concludeert de Geschillenkamer dat er geen gevolg aan deze klacht kan worden gegeven, omdat zij aan de hand van het bijgevoegd bewijsmateriaal niet kan aantonen dat er een schending van de AVG heeft plaatsgevonden. De Geschillenkamer beslist om geen gevolg te geven aan deze klacht omwille van een technisch sepot.

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

15. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de GBA. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
16. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerder overmaken¹⁷. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweerder. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren¹⁸. Dit is evenwel niet het geval in de onderhavige zaak.
17. Overeenkomstig artikel 57 WOG en gelet op de taal waarin de klacht werd ingediend wordt het Nederlands gehanteerd als proceduretaal.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, § 1, 3°** van de WOG.

Beroep kan worden ingesteld tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 108, § 1 van de WOG, binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving ervan, bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verwerende partij. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034 ter van

¹⁷ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

¹⁸ *Ibidem*.

het Gerechtelijke Wetboek (Ger.W.) opgesomde vermeldingen dient te bevatten¹⁹. Het verzoekschrift op tegenspraak moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.²⁰, of via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid.²¹

(Get). Hielke HIJMANS

Directeur van de Geschillenkamer

---

¹⁹ "Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat."

²⁰ "Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd."

²¹ Cf. Titel 4 – Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten? van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.